

## Jopie

Ik waas al de godsganselikken daag aan 't sleipe gewaes met denneté, eine kersbaum, rotspepeer en alle vaerdere bestellinge die mien vrouw geplaats had beej de groët -Venlose middestand, wie zôn klein menke mich op de straot aanspreek. Noow waas d'r beej ôs in de straot ein nieje femielie kômme woëne waovan de jôngste telg van zes jaor d'r net zoë oëtzoog wie ziene naam al deej vermoede Jopie.

Jopie had mich al de gansen daag in de smièze gehalde en van dao, det zien auge vol stônde met vraogteikes wie hae mich vroog: "Zegk ens ome, waat bis dich eigelik aan 't doen.

Ik zegk "ik bin 't hoès aan 't versiëre want de wets det toch waal, 't is haos kersmis" Jopie keek mich aan wie einen ingel in oprichting . Hae begreep det neet want zien elders zien neet geluivig en doen dus hielemaol niks aan kersmis

Maar wie kinse zôn menke van zes jaor noow verduutse waat kersmis is ?

Ik zegk "Jopie, wetse waat weej doen, dich kumps mich helpe met alles moei klaar te zette en dan zeen we straks waal wiejer"

Jopie glunderde van oër wies oër en begôs as iërste met de beeldjes van de kersgroep oët te pakke .En net wie idder jaor kwame d'r oët 't holtwol weer ein paar giepse beelde met einen aafgebraoke kop.

Ik goof um ein halve tube velpon en hae rippareerde d'n aezel met d'n ossekop, en d'n os met d'n aezelskop.

De grot veur 't gezelschap maak ik altièd van ein alde petattekis op ziene kant met dao euverhaer op ziër kunstige meneer verfoemeld rotspepeer .

En det is net ech, ....vind ik.

Jopie moch d'n ingel met det spandook: "Gloria in exelcies deo" aan twië pinaese baove d'n ingang hange.

Tössedoor heb ik nog duchtig môtte praote ,want hae begreep maar neet det dae stoet met de dreej keuninge nog efkes achter d'n dressoir opgesteld meus bliëve wachte wies dreejkeuninge, want veural op dae kemiël, dao hatte 't op.

't Speegelke oët mam zien handtas deej weer deens as vièverke en de schäöpkes graasde braaf in 't ièslands môs, waat ze gaar neet löste.

Hae bleef maar aan 't vraoge waobeej ik aaf en toe, hiel laf, ein ôntwièkend antwoord goof veural wie hae begôs euver de deilnemers in dae beeldegroep.

Gelökkig brach mien vrouw op 't gooije moment eine baeker werme chokomel met daobeej ein paar beschuutjes um te soppe. Hae sloeberde det zoë op ,det 't ein lös waas veur 't aug en veur de oëre.

Wie de kersbaum aan de beurt kwaam waas ik blie met de hölp van Jopie, want ik heb zelf ein aangebaore puuzel allergie um die kabels en die lempkes oët elkaar te kriège.

Maar Jopie deej det met ketsende uigskes van greujend plezeer

Idders kiër as hae in 't veur van 't gevech zônne deure kersbal kepot leet valle hoort ik eine deepe zuch oët de praos van mien vrouw, maar gelökkig veur ôs twië bleef 't daobeej.

As aafsloèting zoot ik um op miene poekel zoëdet hae met fluwiële hendjes de piek d'r op kôs zette

Net op det moment zoog hae door de raam det zien vader thoès kwaam van zien werk.

Hae kôs nog net hojje en bedank rope en stoof te straot euver um zien vader met hand en veut ein verhaol te vertelle waat ik neet verstônd, maar waovan ik mich d'n inhoud good kôs veurstelle.

Twië oor later, 't waas al paeke duuster, zoog ik Jopie met zien vader en moeder de straot in kômme.

Zien elders drooge eine moeije groëte kersbaum en Jopie d'r achteraan, d'n toep umhoëg haldend zoëdet dae neet euver de straot kôs sleipe en fiès woort.

Jopie glunderde euver zien ganse snuutje, huppelde van blieschap en goof mich in 't veurbeejgaon twië triômfantelikke knipuigskes tegelièk, hae had 't um toch maar gefiks.

Ik meus zoëmaar inéns mien neus snoëve.

Wiel Hermans Venlo